

Drugi ljudje, druge glave.
 Drugih ljudi odeja mene nič ne greje.
 Drugih ljudi grba se bolje vidi ko do-
 mača.

Revni ljudje morajo jesti, kar imajo;
 bogati, kar hočejo.

Revni ljudje imajo daleč domov.

Pri revnih ljudeh se kokoši, pri boga-
 tih hčere ne postarajo.

Revni ljudi preišči in bogatih ljudi
 otročiči so kmalu zreli.

Revni ljudje živé od tega, kar snedó.

Revni ljudje ne zamenjavajo ključev.

Revni ljudem je tudi vinar denar.

Revni ljudje kuhajo z vodo.

Bolehni ljudje najdlje živé.

Neumni ljudje imajo najdebelejši
 krompir.

Hudobni ljudje in novi plugi so naj-
 bolj spravljani v zemlji. (Dalje.)

Drobiž.

Bog pomagaj! — Na zdravje! voščimo, kadar kdo kihne. Pravijo, da se je vpe-
 ljala ta navada l. 750, ko je bil znak po
 svetu tako strupen, da je vsakdo umrl,
 kdor je kihnil. Takratni papež Pelagij II.
 da je ukazal, naj vošči vsak kristjan svo-
 jemu blišnjemu, kadar kihne, ali božjo
 pomoč ali zdravje. Toda že tudi Grki in
 Rimljani so pozdravili tistega, ki je kih-
 nil. Rimski pisatelj Plinij pravi, da po-
 meni srečo, če kdo kihne na desno; ne-
 srečo, če na levo. Živel so Rimljani v
 veri, da napoveduje kihanje bodoče reči,
 zato je želeli človeku sreče. Židovski
 učenjaki menijo, da je bilo kihanje že od
 Adama sem nevarno, in da so že ob času
 očaka Jakoba pozdravljali z »Bog po-
 magaj!« Rabbi Charkum pravi: »Od ti-
 stega dne, ko je Bog ustvaril nebo in
 zemljo, ni bil noben človek varen živ-
 ljenja, če je kihnil, dokler ni Jakob pro-
 sil Boga, naj to zlo odpravi, Bog je usli-
 šal molitev in odvezl bolezen, a zavezal
 je človeka, da vošči blišnjemu, če kihne:
 »Bog pomagaj!«, da se smrt spremeni v
 življenje.« Cesar Tiberij ni nikoli opustil,
 da vošči srečo tistemu, ki je kihnil, a je
 tudi zahteval, da jo voščijo njemu, če
 kihne. Celo odredbo je izdal, da mu na

poti voščijo srečo, če v vozu kihne, da
 ga ne zadene izven doma kaka nesreča.
 Če kihne kralj na Monomótapi, mu vošči-
 jo vsi navzoči srečo tako glasno, da sli-
 šijo strežaji v predsobi. Ti zakličejo vo-
 ščilo ljudem na cesti, a ti ga sporoče
 drug drugemu, dokler ne zvé vse mesto.
 Če v deželi Siamski kdo kihne, mu vošči-
 jo: »Naj Sodnik najvišji le dobro čita v
 svoji knjigi o Tebi!« Imajo namreč vero,
 da najvišji Sodnik v nebesih nepretrgoma
 listi po knjigi življenja in čigaver ime
 pogleda, tisti takrat kihne. — Posebno
 važnost nekateri pripisujejo okolščini,
 če kdo tešči kihne ali če trikrat zapored
 kihne. »Res je!« pravijo, če kdo trdi in
 potem kihne.

Statistika prebivalstva Jugoslavije.

Ravnateljstvo statističnega državnega
 urada v Beogradu je izdelalo enotno sta-
 tistiko za celo kraljevino Srbov, Hrvatov
 in Slovencev. Iz nje povzemamo sle-
 deče podatke:

Število prebivalcev dne 1. febr. 1921
 je bilo:

1. Srbija (severna in južna): moških
 2,020.547, ženskih 2,136.683, vsega
 4,157.230.

2. Črnagora: moških 86.595, ženskih
 86.364, vsega 172.960.

3. Bosna in Hercegovina: moških
 952.677, ženskih 923.866, vsega 1,876.543.

4. Dalmacija: moških 149.925, ženskih
 151.421, vsega 301.346.

5. Hrvatska in Slavonija: moških
 1,262.609, ženskih 1,329.251, vsega
 2,591.860.

6. Medmurje: moških 47.968, ženskih
 49.977, vsega 97.945.

7. Otok Krk: moških 9.831, ženskih
 11.088, vsega 20.919.

Slovenija: moških 505.645, ženskih
 552.819, vsega 1,058.464.

Banat: moških 234.868, ženskih
 245.951, vsega 480.819.

10. Bačka: moških 407.971, ženskih
 427.825, vsega 835.796.

Vsega skupaj: 5,678.637 moških, 5,915.245
 ženskih, 11.593.882 prebivalcev.

Prebivalstvo nekaterih delov Dalma-
 cijce, v katerih zaradi okupacije ni mogel
 biti popis pravočasno izvršen, ni vpisano
 v zgornje številkke. Tako tudi ne prebi-

valstvo. Kovčičke srenje ter mest Vel. Bečkereka in Bele cerkve v Banatu, mesta Šabca in občine Ruĝovske v Srbiji in občin Kosovoluške in Danilovgradske v Črni gori, za katere ravnateljstvo ni dobilo pravočasno podatkov.

Na podlagi teh podatkov o prebivalstvu je gostost naseljenosti poedinih pokrajin na kvadratni kilometer sledeča:

V severni Srbiji okoli 54 preb.

V južni Srbiji 32 preb.

V Črni gori nekaj čez 17 preb.

V Bosni in Hercegovini 36 preb.

V Dalmaciji 23 preb.

V Hrvatski in Slavoniji okoli 61 preb.

V Medmurju 125 preb.

V Sloveniji okoli 63 preb.

V Vojvodini okoli 68 preb.

Za kakšno ceno so pred 400 leti zidali. L. 1520. so sklenili v Crngrobu, da bodo samo podaljšali cerkev za 18 m, približno za 14 m jo razširili in ravno toliko zvišali. Zvonik je zunaj širok 10'7 m, zidovje je približno 3 m debelo; visok je bil pa ondaj zvonik ravno toliko kakor cerkev. Za kar je zdaj višji, so ga prizidali v l. 1666., kakor pove letnica nad linami. Delo pri cerkvi in pri zvoniku je prevzel mojster Jurko iz Škofje Loke. Kaj menite, za koliko? Za celih 700 goldinarjev! Tako govori pogodba, ki je še ohranjena. Skoro neverjetno to, če se spomnimo cen današnjih dni. In koliko je moral mojster Jurko narediti za ta denar! Kamenje za cerkveni obok je moral na svoje stroške lomiti in obdelati, in to v Moravčah. Iz tega denarja je moral plačati tudi vse delavce itd. Zidati je začel v aprilu l. 1521.; dodelati je pa moral stavbo v treh letih. Med tem časom ni smel prevzeti nobenega drugega dela. Premoženje in življenje je moral zastaviti, da se bo držal pogodbe. Ako bi delo opustil, bi se v nobeni krščanski deželi ne mogel opravičiti, in ravnalo bi se z njim kot z možem brez poštenja. — (Po Izvestjih muzejskega društva let. II. str. 153—155.)

Najstarejši človek na svetu je prišel pret. leto pogledat Pariz. To je Turek Djuro Chemdin. Že dolgo je želel, da bi videl to mesto; pravi, da ga je že vleklo v Pariz ondaj, ko je čul govoriti o Napo-

leonu I. Ta Turek ni namreč nič manj star nego 146 let. V svojem potnem listu ima zapisano letnico 1775 kot rojstno leto. Vkljub svoji visoki starosti še hodi čvrsto pokonci, dobro sliši in vidi, tudi spomina je še prav jasnega.

Največji svetilnik na svetu. Francoska vlada namerava postaviti za zračno plovo svetilnik, ki naj bo največji na svetu. Stal bo na okrog 500 m visokem vrhu Mt. Afrique nekako 12 km od Dijona. Njegova luč bo z močjo enega milijona sveč svetila skozi 8 leč 320 km daleč. Svetilnik je namenjen za zračni promet Pariza z jugom. — Francozi grade blizu Le Bourgeta tudi letališče, ki bo menda največje v Evropi.

Uganke.

Kako se zapiše 100 s stamimi deveticami? *% 66

Rešitev rebusa v 3.—4. števil. »Vrtca«:

Kjer se dela vse nedelje, tam se sreča mimo pelje.

Popravit!

V Ks. Meškovi pesmi na str. 39, št. 3.—4., sta ostali dve tiskovni napaki. V 11. vrstici beri »njeno« mesto »njo«, in v 25. vrstici »Gospoda« mesto »gospoda! — Na str. 48, 1 kolona, vrstica 18 čitaj »sočno« mesto »točno«.

Listnica uredništva.

Ivo Z.: Na ritem premalo pazite in ga menjavate po lastni potrebi in nič iz lepotnih ozirov. Ob priliki priobčimo spis. — U. M.: Pustite ta posel! Ni vreden papirja. — G. J. Č.—ž.: Nekaj poprav bi bilo nujno treba, pa bi priobčili, dasi bo mladini malo težko umljivo in mora biti prej dogodek ugotovljen. — V. Sk.: Prozo porabimo, a je vedno stiska za prostor. Hvala lepa! — A. T.: Ko bi bila le snov malo bolj izvirna ali vsaj misli nove, saj oblika je še dosti čedna! — Vojnimir: To ni poezija! — P. Šm.: Vaše še manj. — Miladin: Preveč fabricirate, premalo izbirate. — Nekateri rešilci nam pošljejo rešitve prepozno, ko je list že zdavnej stavljen. Preberite koncem rebusa ali uganke objavo: samó 14 dni po izidu lista se sprejemajo rešitve. Naslov: Uredništvo »Vrtca« (ali »Angelčka«), Rova, p. Radomlje.